

Electro hipersensibilitat

¿Què és?

L'electrosensibilitat forma part de les noves malalties nascudes al si de les societats desenvolupades. Es tracta d'una malaltia notòria recurrent causada per l'exposició a camps electromagnètics. Ésser elèctricament sensible significa posseir un conjunt de símptomes (mal de cap, cansament crònic, dificultat per dormir...) que s'activen o s'intensifiquen al trobar-se prop d'aparells elèctrics, transformadors, antenes de telefonia mòbil i/o d'altres fonts de radiació. Malgrat això, la persona afectada no aparenta tenir cap problema mentre no s'exposi als camps elèctrics. Qualsevol malaltia recurrent produïda per radiacions, i que minvi o desaparegui quan la persona s'allunya de la font que els genera, constitueix un cas de hipersensibilitat elèctrica.

El també anomenat Síndrome de las Microones, afecta principalment, a persones amb el sistema immunitari debilitat, o en fase de desenvolupament (ancians, malalts, infants...) encara que qualsevol persona amb un bon estat de salut pot arribar a patir-la si la seva exposició a les radiacions és intensa i prolongada. Cursa amb símptomes d'insomni, cansament o irritabilitat. No és mortal, tot i que pot acabar degenerant en malalties com el càncer així com provocar diversos trastorns neurològics en cas de no reduir l'exposició.

De la mateixa manera que la [Sensibilitat Química Múltiple](#) pot fer que una persona esdevingui molt sensible a dosis molt petites de productes químics, els afectats per electrosensibilitat poden tornar-se hipersensibles a nivells de camps electromagnètics que normalment, pel públic en general, passarien desapercebuts. D'altra banda, la majoria de les persones intoxicades per productes químics (insecticides, pesticides, metalls pesants, retardants del foc...) pateixen electrohipersensibilitat sense saber-ho.

Avui sabem amb certesa que els camps electromagnètics interfereixen en el funcionament del nostre organisme i de tots els éssers vius. Nombrosos estudis científics ho demostren. Per exemple, l'alteració del cicle de producció de l'hormona [melatonina](#), que regula el sistema immunitari i hormonal (estudis del professor José Luís Bardasano, Director del Departament de Especialitats Mèdiques de la madrilenya Universidad de Alcalá de Henares) o de danys a l'ADN que transporta la informació genètica de les cèl·lules (informe [REFLEX](#), participat per investigadors de més de 12 països europeus i finançat per la UE amb més de 3 milions d'euros).

Les persones sensibles a les radiacions presenten símptomes característics:

- Cefalea
- Insomni
- Cansament crònic
- Irritabilitat
- Alteracions en la pell, incloent coïssor, cremor
- Infeccions recurrents
- Dificultat per a concentrar-se
- Pèrdua de memòria a curt termini
- Tristesa sense motiu aparent
- Alteracions cardíaques, mala circulació sanguínea
- Desorientació
- Congestió nasal
- Disminució de la libido
- Trastorns del tiroide
- Coïssor als ulls
- Acúfens
- Ganes d'orinar freqüentment
- Nerviosisme
- Debilitat capil·lar
- Mans i peus freds
- Rigidesa muscular

Segons les darreres estimacions per a les societats modernes la població electrosensible oscil·la ja entre el 3 i el 5%, la qual cosa eleva a uns 13 milions el número d'europèus que pateixen aquest mal. A Suècia, primer país que va acceptar l'electrosensibilitat com causant de baixa laboral (invalidesa física), la xifra d'afectats s'eleva a 250.000.

Les persones que pateixen hipersensibilitat als camps electromagnètics veuen àmpliament minvada la seva qualitat de vida no tan sols pels seus símptomes físics si no també pels profunds canvis emocionals que acostuma a portar implícits. Hauríem d'afegir a tot això una sèrie d'inconvenients: per una banda, la dificultat del seu diagnòstic (de tipus

clínic, tot i que els metges no la reconeixen perquè al nostre país encara no està tipificada) fa que la persona que comença a patir el conjunt de símptomes sigui derivada d'especialista en especialista. Aquests errors de diagnòstic, freqüentment agreugen el síndrome, perquè provoquen que el subjecte romangui exposat molts anys a l'agent causal i retarden el tractament correcte. D'altra banda, les persones amb aquest problema comencen a rebre l'exclusió social, començant pels familiars, amics i després al seu lloc de feina. Se les qualifica d'alarmistes, vagues, hipocondríacs, inadaptats socials... quan en realitat pateixen una malaltia orgànica reconeguda per l'Organització Mundial de la Salut.

El Parlament Europeu mitjançant la seva Resolució del [2 d'abril de 2009](#) (veure punt 28) ha sol·licitat a tots els estats membres que segueixin

L'exemple de Suècia i reconeguin la hipersensibilitat als camps electromagnètics amb l'objecte de poder proporcionar una adequada protecció i tanmateix garantir la igualtat d'oportunitats entre aquells qui la pateixen.

Fa la sensació que a la majoria dels polítics i administracions no els interessen les malalties que van en contra dels interessos de mercat i portin implícites clares responsabilitats legals (per a las empreses de telecomunicacions y elèctriques) o que no siguin fàcils i rentables (per a la gran indústria farmacèutica).

L'evidència d'allò que las lleis actuals i mitjans de comunicació ens amaguen és que cal, tan sols, llegir els [testimonis](#) directes de les persones afectades d'hipersensibilitat a las radiacions electromagnètiques.

Per tal d'evitar arribar a aquests extrems és convenient prevenir i per això, en tant les autoritats no ens protegeixin, bé aprenem a identificar i reduir la nostra exposició en els nostres entorns domèstics, laborals i/o acadèmics; o bé marxem a viure al camp en llocs lliures de camps electromagnètics (zones blanques).

¿Què causa l'electrosensibilitat?

Actualment els focus més recurrents de contaminació radioelèctrica són les antenes de telefonia mòbil, bé que també són

prou perjudicials els telèfons digitals sense fils (DECT) i els routers WIFI instal·lats a l'interior dels habitatges. Tots ells emeten microones de manera permanent (24 hores al dia i 7 dies per setmana) als llocs on

s'instal·len. Els telèfons mòbils, a diferència dels anteriors, tan sols ens exposen a nivells alts d'emissions durant les trucades. Darrerament, els nostres alcaldes per allò de ser "moderns" ens col·loquen connexions a internet sense fils gratuïtes abastant un barri sencer. A l'entorn WiMAX (similar al WiFi però amb un abast més gran) que preparen per a nosaltres la contaminació electromagnètica és constant, omnipresent i invisible. A la ciutat de Madrid per exemple, els districtes de La Latina i Chueca ja en disposen, a més a més d'estendre la cobertura mitjançant xarxes WiFi als quioscos i autobusos municipals, a més dels ja existents hotspots a centres culturals, esportius i d'oci.

Davant l'actual oposició generalitzada de les comunitats de veïns a instal·lar antenes de telefonia mòbil a les seves teulades, les operadores de telecomunicacions estan buscant noves opcions. Una d'elles són les picoantenes. Són petites i estan situades a les façanes a la alçada del carrer, sovint camuflades dintre dels rètols lluminosos de locals comercials, que els hi lloguen l'espai, o mimetitzades a les parets. Són les mateixes que ja s'han instal·lat en algunes estacions de metro per tenir cobertura també sota terra.

Una altre opció són les femtocel·les, que tenen el tamany i forma d'un router, i s'instal·len a l'interior dels habitatges, oficines, etc. Publicitàriament s'identifiquen com ADSL amb tarifa plana per a telèfons mòbils.

En freqüències baixes, les radiacions no ionitzants amb un risc potencial més gran provenen dels centres de transformació, les subestacions i els cables elèctrics d'alta i mitjana tensió ja siguin aeris o soterrats (no els apantallen). A més, qualsevol aparell o equip domèstic que estigui en funcionament (com un televisor, ordinador, assecador de cabell, batedora, etc.) sol provocar camps elevats, que per la seva proximitat a l'usuari poden atreure riscos si la exposició es prolongada.

En ocasions, veiem com persones que sempre han gaudit d'un bon estat de salut poden arribar a emmalaltir a causa de fonts generadores de camps electromagnètics com poden ser aparells elèctrics (radio-rellotge, cadena de música, etc.) que es trobin molt a prop del llit. De la mateixa manera, podem veure que un infant que pateix nerviosisme, insomni i mals de cap, és capaç de dormir i romandre calmat, després de corregir els problemes existents amb el cablatge elèctric de les parets del seu dormitori. Els efectes de les radiacions són acumulatius i es poden agreujar si a més situem el nostre llit a sobre d'una corrent d'aigua subterrània, una falla geològica o un creuament de línies de la xarxa de Hartmann-Curry (anomalies al camp magnètic terrestre). Sovint passen anys fins que apareix algun dels símptomes mencionats. En els casos que hem mencionat abans, al allunyar les fonts que produïen camps electromagnètics, al corregir el cablatge elèctric que passa entre les

parets o al canviar d'habitació, la salut va retornar o va produir millores substancials en la salut. ¿Eren aquestes persones elèctricament sensibles? Si les fonts generadores de radiació no hagueren estat identificades i no s'haguera reduït la seva exposició, aquestes persones haurien pogut desenvolupar una sensibilitat elèctrica més severa i permanent.

Existeixen diversos graus de sensibilitat electromagnètica, de la mateixa manera que passa amb la sensibilitat química. Aquelles formes que algun cop foren susceptibles de ser revertides, són formes suaus d'electrohipersensibilitat. Quan s'ha romàs exposat durant molt de temps, la persona es torna sensible a la freqüència, intensitat o duració de la radiació inicial. Posteriorment, a mesura que avanci la malaltia la persona es va fent sensible també a d'altres fonts de camps electromagnètics (fenomen expansiu). El fet que s'experimenti sensibilitat a les radiacions encara que sigui només un cop, hauria de considerar-se com un senyal d'avertència que podria existir un cert tipus de susceptibilitat crònica.

L'electrohipersensibilitat (també coneguda com EHS per les seves sigles) pot esdevenir la baula perduda que expliqui patologies tant disperses com la fatiga crònica, malalties cardiovasculars, alguns tipus de càncer, depressió, alzheimer, malalties autoimmunitàries (fibromiàlgia, lupus, artritis reumatoide, malaltia de Chron, psoriasi, esclerosi múltiple), diabetis, candidiasi i moltes d'altres problemes recurrents de salut pels quals les persones no troben resposta ni alleujament permanent per part de la medicina alopàtica.

¿Com tractar l'electrosensibilitat?

Actualment no disposem de cap tractament específic per la hipersensibilitat electromagnètica perquè de moment no es coneixen bé les bases fisiopatològiques d'aquest síndrome.

El mètode més efectiu i immediat per millorar la qualitat de vida dels afectats consisteix en evitar o reduir al màxim l'exposició a totes les fonts de radiació electromagnètica. Ens pot ser de gran ajuda contractar els serveis d'un especialista que ens examini detalladament els llocs on dormim, ja que quan el nostre cos està en repòs és més vulnerable perquè es segreguen una sèrie de substàncies vitals (hormona [melatonina](#)) pel correcte funcionament del organisme que s'alteren si estem sotmesos a l'electromagnetisme. També convé que la nostra taula de lectura, o de treball estigui situada en llocs amb poca o

nul·la radiació.

Els aliments rics en melatonina com són las nous, civada, arròs; i en triptòfan (aminoàcid precursor de l'hormona anterior) com són els plàtans, pipes de carbassa i gall dindi, ajuden les persones sanes a prevenir-ne els efectes nocius de les radiofreqüències i als afectats d'electrosensibilitat a recuperar l'equilibri perdut. Igualment, els aliments rics en àcids grassos omega-3 com són l'oli de lli, o de krill; i en compostos sofrats com són l'all, o el mató poden millorar-nos la circulació sanguínea i ajudar a minvar el mal de cap, problemes de hipertensió i/o petites arítmies associades.

Les plantes adaptògenes ens poden ajudar a elevar el nostre sistema immunitari i combatre la fatiga. El reishi, per exemple, és un fong molt apreciat a l'orient pels seus potents efectes antitumorals, immunomoduladors i hepatoprotectors.

Ens hem d'assegurar de que no existeixen carències nutricionals en la dieta. Per això cal suplementar-la amb un o més aliments rics en el complex de les vitamines B (milloren la memòria, concentració i agilitat mental). És el cas del germen de blat, llevat de cervesa, baies de Goji, llavors de Chia, o qualsevol producte de les abelles (mel, pol·len, gelea reial i pròpolis).

Per tal de descarregar-nos de les radiacions electromagnètiques que hem acumulat al nostre cos, podem anar a teràpies per bioressonància ([morateràpia](#) o [quantum-SCIO](#)) i repetir-les si calgués o mentre no aconseguim allunyar-nos de les fonts que ens irradien al nostre entorn.

Els metalls pesants (mercuri, plom, cadmi...) poden acumular-se al llarg dels anys al nostre cos acostumen a procedir d'aliments contaminats, d'[amalgames](#) dentals, de canonades antigues que transporten l'aigua que bevem a diari, etc. poden agreujar-nos la sensibilitat a les radiacions si no s'eliminen a temps (cal recordar que els metalls són uns conductors de l'electricitat molt bons). Per tal de netejar el nostre organisme d'aquests productes tòxics podem utilitzar l'alga chlorella i també l'all i el coriandre.

La desintoxicació de l'organisme s'ha acompanyar de diverses neteges consecutives de càlculs de la vesícula biliar i del fetge. Per això n'hi ha prou amb seguir al peu de la lletra el mètode descrit per Andreas Moritz al seu llibre "Limpieza hepática y de la vesícula".

Algunes recomanacions per a persones electrosensibles:

- Examinar exhaustivament les fonts de radiació dels entorns domèstic i laboral.
- Canviar el telèfon fix sense fils (DECT) per un altre amb distintiu ecològic (no emeten radiació quan estan a la base) o encara millor, per un telèfon fix amb fil.
- Limitar l'ús del telèfon mòbil. Tractar de no utilitzar-lo dins d'estructures metàl·liques i/o en moviment (cotxes, autobusos, trens, ascensors, etc.) també en llocs amb poca cobertura perquè el mòbil emet amb més força. Tenir el terminal quant més allunyat millor del cap i del cos utilitzant el "mans lliures".
- Substituir les xarxes WiFi per cables (ethernet).
- Canviar els monitors antics d'ordinador de tub de raigs catòdics per pantalles planes per tal de minvar 20 cops com a mínim el seu camp magnètic.
- Els flexes amb làmpada halògena utilitzats per llegir acostumen a portar adossats a la base un transformador que emet camps magnètics força intensos. És millor substituir-los per làmpades de bombeta incandescent.
- Ventilar l'interior dels habitatges ben bé 15 minuts cada dia i/o instal·lar aparells generadors d'ions negatius per tal de millorar la qualitat de l'aire i reduir la càrrega electrostàtica.
- Canviar la roba sintètica (afavoreix l'electricitat estàtica) per teixits d'origen natural.
- Augmentar la ingesta de productes naturals frescos (fruites, verdures, llegums, cereals...) preferentment de cultiu biològic, i tractar d'evitar els fregits, els productes industrials, refinats i/o adulterats, també els cuinats en forn microones.
- ¡Ull viu amb els aparells per vigilar els nadons!. La seva missió és alertar-nos de possibles problemes, però també estan emetent contínuament radiacions electromagnètiques. Els nadons tenen una fisiologia extremadament dèbil per tal de poder suportar un clima elèctric hostil.

- Caminar descalç (o amb soles de cuir) sobre la gespa, sorra o rajola, per tal de descarregar-nos de l'electricitat estàtica acumulada...

A banda de tot això, s'ha de denunciar, manifestar-se, recollir signatures i exigir ja als nostres polítics el reconeixement per llei del risc sanitari potencial dels camps electromagnètics. Les noves lleis haurien de considerar els sectors més susceptibles de la població, com són els infants, els ancians i els malalts i actuar en consonància amb els estudis científics més actuals. Aquests estudis recomanen adoptar límits d'exposició en funció dels efectes que poden tenir les radiacions sobre les persones a mig i llarg termini. S'ha d'aprendre de països com Itàlia, Suïssa, Rússia o Xina on els seus governants en base al principi de precaució i al sentit comú, han promulgat valors màxims d'exposició milers de cops més baixos que a Espanya.

Valors màxims permesos (milivats per metre quadrat)

RÚSSIA	SUÏSSA	XINA	ESPANYA
24	40	66	4500

És necessari difondre l'existència de l'electrosensibilitat, en primer cas per tal de defensar els drets de les persones ja malaltes i, també per prevenir als altres amb la finalitat que no la pateixin.

FONT: "[Electrosensibilidad](#)"